

K problému manévru silami a prostředky

Zásadní kvalitativní změny v prostředcích a způsobech vedení soudobé války mají ve svých důsledcích za následek zvýraznění otázek velení jako nejdůležitějších opatření v teorii a praxi vojenského umění. Hlavními požadavky na velení jsou: vysoká efektivnost, operativnost, nepřetržitost, odolnost, pevnost a utajení.

Všestranná analýza situace, zjištění slabých míst v sestavě nepřítele, originalnost zámyslu bojové činnosti, smělost a rozhodnost v průběhu vedení operace, snaha co nejlépe a nejúplněji splnit stanovený úkol — to vše vede k úspěchu, který dokazují dobré bohaté zkušenosti minulé války.

Jedním z předpokladů úspěchu přípravy a vedení operací bylo umění rozhodného soustředování sil a prostředků na nejdůležitějších směrech v rozhodující době.

Tyto zkušenosti si uchovávají svůj význam i v soudobých podmínkách. Vyžaduje to však dokonalejší formy a způsoby vytváření rozhodující převahy nad nepřítelem na zvolených směrech, která odpovídá podstatně větším bojovým možnostem soudobých svazů.

Činnost velitelů v minulé válce se ovšem nevyčerpávala jen organizací soustředování sil a prostředků na rozhodujících směrech. Hlavními ukazateli umění velitelů byly: rozvíjení úspěchu a zabezpečení nepřetržitosti útočných operací, jejich vedení ve vysokých tempích s velkou intenzitou

ke splnění bojových úkolů až do úplného dosažení cílů operací. Rychlé rozvíjení taktického úspěchu v operační a nepřetržitost bojové činnosti ve dne v noci byly často zabezpečovány v průběhu operací nejen dosažením celkové převahy v silách nad nepřítelem, ale i schopnost velitelů včas a pružně reagovat na změny situace v průběhu operace a boje, dovést stanovit cesty a způsoby neefektivnějšího využívání sil a prostředků v zájmu úspěšného splnění stanovených úkolů. To našlo vyjádření v rozhodném manévru palbou dělostřelectva a údery letectva, druhými sledy a zálohami, ve směřem a dovedném zasazení rychlých vojsk do srazení, zvláště tankových svazů a svazků, k narůstání úsilí a rozhodnému rozvíjení útoku v operační hloubce, a to vedením mohutných roztínavých úderů se širokým využíváním obchvatů, obejití a obklíčení k úplnému zničení nepřítele v krátké době.

V sovětské vojenské odborné literatuře, zejména ve „Vojennoj mysli“, je publikována celá řada článků s touto tematikou. Ve druhém čísle letošního ročníku jsme uveřejnili dva články s tematikou manévru v útočných operacích a ve vševojskovém boji. V tomto čísle jsme vybrali tři články, jejichž obsah vychází z bohatých zkušeností Sovětské armády ve Velké vlastenecké válce. Jsou aktuální i pro studium teorie a praxe vojenského umění v současné době.